

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۴/۲۶

عبدالغفور لېوال

د غرونو شاعر

نن د ننگيال تلين دی

د ۱۳۷۷ کال، ثور میاشت په پېښور کې وم. گران ملگري محمد داود وفا هر سهار اخبار لوست. ناڅاپه يې راوینس کړم: "ننگيال صاحب وفات شوی!" په ناباورۍ مې ورڅخه اخبار ولوته، سترگې مې وموښلې، خبر ريښتيا و.

او اوښکو هېڅ گټه نه کوله...

زما د زلما د ورځو استاد او زما د شاعرۍ لومړنی لارښود، اسحاق ننگيال، نور له مور نه تللی و. لاندې شعر د هماغې ورځې ليکلی دی، چې نن يې د دغه ستر شاعر او په پښتو شاعرۍ کې د هر اړخيز نوبت د بې بديله معمار د تلين په مناسبت خپروم.

اروايي ښاد، ياد يې ژوندی:

د غرونو شاعر

د شعر د دوهيو قلندر مو و ننگيال
د عشق د مازيگر يو مست گودر مو و ننگيال

پښتون هنره نن دې پرېوتلی يو بل ستوری
دا څه وایمه ستوری؟ بلکې لمر مو و ننگيال

واه مورخه خو د فقر د ابد په غم روژه وو
يو ښکلی شان فقير لکه اختر مو و ننگيال

د حُسن د شرابو دريانوشه اشنا وایه
ساقی و که شراب و که ساغر مو و ننگيال

د شعر د هنریت او ازادۍ لښکره واوره!
سنگر مو و ننگيال او هم رهبر مو و ننگيال

لېواله بس د غرونو د شاعر کډه هم بار شوه
پخپله چې هم سیند و او هم غر مو و ننگيال

د پاڼو شمېره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولئ